

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719200339
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8719200339.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému P. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. F., o zaplatenie 430,85 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 16Csp/5/2019-91 zo dňa 03.12.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o nároku na náhradu trov konania.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.: „I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 430,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 430,85 eur od 16.1.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68,42 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobu považoval za čiastočne dôvodnú. Mal za to, že žalobca preukázal, že strany uzatvorili rámcovú zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej bol žalovanému otvorený a vedený bežný účet a k tomuto účtu boli poskytované platobné a bankové služby v dohodnutom rozsahu. Banka zatvorila účet s debetným zostatkom vo výške 430,85 eura. Z dôvodu porušenia povinnosti dodržiavať stanovenú výšku minimálneho kreditného zostatku na bežnom účte počas celej doby trvania zmluvného vzťahu (bod 3.1 psím. e) VOP). Žalovaný sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania a tento dlh nevyrovnal.

Ďalej uviedol, že v časti uplatneného úroku vo výške 17,9 % ročne žalobu zamietol, nakoľko dohoda zmluvných strán o úroku nie je súčasťou zmluvy, ale len VOP a vývesky a zároveň sadzobníka poplatkov s ktorými žalovaný nevyslovil súhlas.

Mal za to, že táto dohoda o úroku nebola individuálne dojednaná a ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ustanovenia o nepovolenom prečerpaní účtu a spôsob jeho úročenia nie sú súčasťou zmluvy, ale len VOP a vzhľadom na spotrebiteľský vzťah medzi zmluvnými stranami, nie je možné ustanovenie § 710 Obchodného zákonníka aplikovať na nepovolené prečerpanie účtu ustanovenia o úvere. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a

tieto užívať niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

Poznamenal, že pokiaľ dôjde k zosplatneniu v danom prípade k uzatvoreniu účtu s debetným zostatkom vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorázovo vrátiť sumu debetného zostatku a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S takýmto stavom sa spájajú výhradne sankcie v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže je spotrebiteľ v omeškaní s vrátením uvedenej sumy.

Bol toho názoru, že od momentu, kedy žalovaný neuhradil po zatvorení účtu debetný zostatok, od tohto momentu žalobca mal nárok popri istine na úrok z omeškania.

Zároveň uviedol, že žalovaný bol s plnením peňažného dlhu v omeškaní a žalobca ako veriteľ má voči nemu nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., t.j. vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy úveru vo výške 430,85 eura od 16.01.2019 do zaplatenia, na zaplatenie ktorých zaviazal žalovaného.

O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Konštatoval, že v danom prípade mal v prevažnej miere úspech v spore žalobca, a to v percentuálnom vyjadrení 84,21 % a úspech žalovaného predstavoval len 15,79 %. Odpočítaním úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, t.j. v percentuálnom vyjadrení má žalobca nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68,42 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, a to proti zamietavej časti rozsudku, v ktorom okrem iného uviedol, že sa s ním nestotožňuje a považuje napadnutý rozsudok za nesprávny a odôvodňuje odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku) a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku).

Namietal, že Všeobecné obchodné podmienky (VOP) sú súčasťou zmluvy, a to jednak vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojím podpisom a jednak tiež s odkazom na rozhodnutie SD EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre

Bíroovej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument.

Ďalej uviedol, že Klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Záväzok zo zmluvy prevzal ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony, preto nie je dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpil so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou.

K úroku z prekročenia uviedol, že si daný nárok na úrok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. f) a § 18). Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročný. Sadzba úroku platná pre Prekročenie je 17,9 % p.a., pričom bola uvedená v Prílohe č. 1 k Zmluve. Prílohu č. I zmluvy žalobca predložil ako prílohu k žalobe. Žalobca tiež odkázal na VOP, konkrétne bod 3.3 VOP písm. n): Majiteľ účtu je povinný Banke z čerpaného Úverového rámca a/alebo z Prekročenia platiť úroky za dohodnutých podmienok, podľa pravidiel uvedených v odseku 3.11 tohto článku VOP bod 3.11 VOP písm. c): Úroková sadzba Prekročenia je variabilná, je určená variabilným ročným percentom z výšky Prekročenia. Úroková sadzba Prekročenia je odvodená od Referenčnej úrokovej sadzby BASE RATE pre povolené prečerpanie a je určená súčtom tejto Referenčnej úrokovej sadzby a prirážky. Podľa zákona o Spotrebiteľských úveroch: S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1.

Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu a zároveň, aby mu priznal aj náhradu trov konania a trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

5. Podľa § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný.

6. Jedným z podstatných odvolacích argumentov žalobcu bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 7Cdo 7/2010).

7. Na základe preskúmania správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správny skutkový záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentmi účastníkov, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté právne závery náležite vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zrozumiteľne a podrobne objasňuje (§ 220 ods. 2 až 4 CSP) skutkový a právny základ rozhodnutia, nie je nepreskúmateľné a plne rešpektuje základné právo účastníkov na spravodlivý súdny proces (viď napr. III. ÚS 115/2003).

9. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

10. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žalobca si právny nárok voči žalovanému odvodil zo zmluvy uzatvorenej jeho právnym predchodcom K. K., a.s. Bratislava so žalovaným. Strany sporu uzatvorili dňa 7.10.2013 Rámcovú zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej bol žalovanému otvorený a vedený bežný účet s programom služieb ActivePremium a toho istého dňa bol uzatvorený aj dodatok ku zmluve o bežnom účte o programe služieb ActivePremium. Súčasťou zmluvy podľa bodu 4 zmluvy Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov. So znením týchto dokumentov sa žalovaný oboznámil, čo potvrdil svojim podpisom. Na základe zmluvy boli poskytované žalovanému služby súvisiace s vedením účtu s možnosťou poskytnutia úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaný nevyužil.

Aj keď zmluva bola uzavretá s odkazom na ustanovenia Obchodného zákonníka, súd prvej inštancie správne ustálil, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

11. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd nedôvodnosť časti nároku žalobcu ohľadom uplatneného úroku vo výške 17,9 % ročne zo sumy 430,85 eura od 16.01.2019 do zaplataenia zdôvodnil tak, že dohoda zmluvných strán o úroku nie je súčasťou zmluvy, ale len VOP a vývesky a zároveň Sadzobníka poplatkov s ktorými žalovaný nevyslovil súhlas a mal za to, že táto dohoda o úroku nebola individuálne dojednaná a ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

12. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná

13. Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia. Na podporu svojho tvrdenia v zmysle ustanovenia § 132 CSP je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa.

14. V ustanovení § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

15. Z dokazovania bolo nepochybne zistené, že predmetná zmluva neupravuje konkrétne aké sankcie by bol a za akých podmienok žalovaný povinný platiť, táto len odkazuje na Sadzobník poplatkov a VOP (čl. 2 Zmluvy). Úrokové sadzby produktov, Sadzobník a ani VOP neboli individuálne dojednané medzi stranami sporu. VOP a Sadzobník obsahujú podmienky, ktoré vypracoval právny predchodca žalobcu. Keďže ide o tzv. firemné podmienky, v prípade uzatvárania zmlúv so spotrebiteľom, tieto musia byť ním individuálne dojednané, čo predpokladá aj ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Teda ide o také podmienky, s ktorými sa mal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy a mohol ovplyvniť ich obsah.

16. V zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ (v danom prípade žalobca) nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. VOP, na ktoré zmluva odkazuje, Sadzobník či Úrokové sadzby nemožno považovať za individuálne dojednané, čo spôsobuje ich neprijateľnosť. Individuálnosť ich dojednaní nie je daná ani tým, že na VOP, prípadne na Sadzobník poplatkov zmluva odkazuje. Nakoniec, neindividuálnosť dojednaní VOP vyplýva aj z toho, že neboli nikým podpísané ani odátumované.

17. Pokiaľ aj uvedené dojednané obsahujú VOP k zmluve s odkazom na príslušný Sadzobník, ide o dokumenty k zmluve formulárového charakteru, ktoré ak aj obsahujú dojednanie o poplatkoch, sankciách, toto splýva so všetkými nespočetnými informáciami do jedného celku tak, že priemerný spotrebiteľ v kontraktačnej fáze zmluvy je viac dezorientovaný než seriózne dodávateľom informovaný o význame tejto podmienky. VOP predstavujú rozsiahly (v súdnej veci 60-stranový) súbor najrozmanitejších ustanovení s množstvom právnických, či ekonomických/„bankových“ termínov, v ktorých je problematické zorientovať sa osobe znalej práva, nieto ešte priemernému spotrebiteľovi.

18. Odvolací súd dodáva, že v oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti, a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa. Ústavný súd Českej republiky v nálezoch II.ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I.ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že „uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný.“

19. Odvolací súd nepopiera, že spotrebiteľská zmluva môže pozostávať z viacerých dokumentov, zmluvné ustanovenia však musia byť dojednané individuálne, pričom zmluva musí byť pre spotrebiteľa transparentná. Možnosť uzavretia spotrebiteľskej zmluvy tvorenej viacerými dokumentmi súd prvej inštancie nespochybňoval.

20. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti

Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

21. Relevantnej procesnej úprave založenej na pomere miery úspechu tej- ktorej sporovej strany súčasne zodpovedá i závislý výrok o trovách prvoinštančného konania.

22. V kontexte uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol a žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli, nakoľko bol v odvolacom konaní pasívny.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.